



Mi újság?

A Magyar Szentek Temploma havi tájékoztató lapja — 2024. január

Kiadja a Magyar Szentek Plébánia. Megjelenik minden hónap első vasárnapján. Ingyenes kiadvány.

„TE VAGY AZ ÉN SZERETETT FIAM!”

Hálát adok neked, mennyei Atyám, hogy az egyházban megkereszteltek: megszabadítottál az át-eredő bűntől, és felöltöztetted a megszentelő kegyelem ruhájába.

Krisztus közösségének, az Ő Testének tagja lettem: gyermekeddé fogadtál, Atyám, és magadhoz rendeltél az örök életbe.

Amikor megkereszteltek, kicsi gyermek voltam, és nem tudtam, mi történik velem. Most tudatosan, felnőtt fejjel hálát adok irgalmas jószágodért és gondviselő szeretetedért. Ámen.



Jézus megkeresztelkedése zárja a karácsonyi ünnepkört. Keresztelő Szent János alámeríti Isten egyszülött Fiát a Jordán folyóban – ezzel indul meg Jézus nyilvános működése, az a küldetés, amit az Atyától kapott, hogy megmutassa az Ő szerető jószágát minden ember számára. Jézus keresztelkedése az ő istenségének jele, hiszen igent mond az Atya akaratára, akivel teljesen egy.

Felmerülhet bennünk a kérdés, hogy Jézus miért megy ki a Jordánhoz? Isten Fiának mi szüksége volna erre? Aki soha nem követett el bűnt, mit akar jelezni ezzel az egésszel?

Arra ugyan az Úr Jézusnak nem volt szüksége, hogy felvegye a keresztséget, mégis érettünk megtette, hogy egy legyen közülünk, ebben is vállalta az emberi közösséget.

Jézus magára vette azokat a bűnöket, amelyeket az emberek „belemostak” a Jordán vízébe a bűnbánat jeleként, hogy majd felvigye végül a keresztre.

Jézus megkeresztelkedésekor megjelent a Szentháromság (Teofánia), és ő Isten belső szeretetközösségébe emelt be bennünket. Jézus megkeresztelkedésekor vált nyilvánvalóvá, teljesedett be Izajás próféta jövendölése: „Íme, az én szolgám, akit támogatok, választottam, akiben kedvem telik.”

Isten azt akarja, hogy rajtunk keresztül megjelenhessen a földön az Ő szeretete, és életünk folyamán annak a tudatában éljünk, hogy mi a mennyei Atya szeretett gyermekei vagyunk. Mindannyiunknak, akik Krisztusban élünk, már teljesen új identitást nyertünk. A keresztségünk által hasonlítottunk Jézusra, mert amikor bennünket megkereszteltek, a mennyei Atya nekünk is azt mondta: „Te vagy az én szeretett fiam, akiben kedvem telik.” A láthatatlan és örök útlevélünkbe bejegyezték: ő Isten fia!

Az életünk során sokszor keresünk valamit vagy valakit, aki visszajelez szeretettségünkről; pedig Isten szeretett gyermekei vagyunk; még mielőtt szüleink és barátaink szerettek volna, Ő már előbb szeretett minket. Ez az igazság, ezt kell magunkévá tennünk.

Minden a miénk, mert az Atya mindent ad minden fiának. Vajon képesek leszünk valaha is felfogni, hogy hercegek vagyunk, és így járhatunk és kelhetünk ebben a világban. Az Atya mindent ad, mi sem tehetünk mást, mint viszonzzuk ezt teljesen szeretetből.

„Nemcsak szeretettek vagyunk, hanem azokká is kell válnunk; nemcsak Isten gyermekei vagyunk, de azokká is kell lennünk, nemcsak testvérek vagyunk, hanem azokká is kell válnunk.” (Henri Nouwen)

A SZERETET NEM ÖNMAGÁBA HAJLIK VISSZA



Először töltöttük hármásban a karácsonyi időszakot. Közel két és fél évet éltünk kettesben házasként, amikor megérkezett közénk első gyermekünk november elején – egy kisdéd, aki mindent megváltoztatott...

„Minden dolgotokat intéztétek szeretettel.” /1Kor 16.14/

Mint minden párnak, nekünk is kialakultak már az ünnepi szokásaink. Ezek egy részét otthonról hoztuk, s összegyűrtük közössé, más részeit meg mi magunk alakítottuk ki tetszésünk szerint – és persze ezekkel igazodtunk nagycsaládi programok kavalkádjához is. Két szép karácsonyi időszakot töltöttünk el így, házasként, kettesben.

Most azonban egy új lakó költözött be hozzánk, és most kicsit minden róla szól, körülötte forog. Felborult a megszokott rend. Nemcsak karácsonykor és szilveszterkor, hanem már az advent során is. Kevesebb idő és lehetőség jutott a felkészülésre, az ünnepi hangolódásra és várakozásra, a lelkünk feldíszítésére. Néha kicsit nyűgösek is voltunk, sokszor nagyon

fáradtak, végletekig kimerültek.

Szenteste ugyanúgy kellett altatni, mint bármely más napon. Karácsony másnapján nem a kanapén heverve olvastam vagy filmeztem, ahogy szoktam. Szilveszterre sem csináltunk programot, éjfél környékén meg a kis szoba ajtajánál hallgatóztunk, hogy a tűzijáték dübörgése nem ébreszti-e fel az édesdeden szuszogó kis kéthónaposunkat. Minden máshogy alakult.

Hiába borult fel minden, mégis valójában ez az IGAZI karácsony...

„Szeretteim, ha az Isten így szeretett minket, nekünk is szeretnünk kell egymást.” /1Jn 4.12/

A szeretet nem önmagába hajlik vissza, hanem mások felé fordul. Lesznek majd saját szokásaink, lesz majd új "családi rend", s persze én is fogok még kanapén heverni.

De Jézus nem azért jött a földre, hogy legyen egy ünnepnap az évben, amikor olvashatók. Azért jött, hogy példát adjon szeretetből. És most itt egy új családtag, akit nagyon szeretünk, akit hasonlóan ápolhatunk és óvhatunk, mint tette azt Mária és József az első karácsonyon. Most még a karácsonyfa is kicsit azért van, hogy fényeivel mosolyra fakassza a hintázó kisfiunkat – ha pedig ő mosolyog, akkor mi is mosolygunk. És ha mi mosolygunk, akkor hiszem, hogy a Jóisten is ezt teszi.

Boldog, békés és áldásokkal kísért új évet kívánunk mindenkinek!

Szilágyi-család



Szenteste délutánján gondolatban a betlehem-állítás hagyományának bölcsőjéhez, az itáliai Greccio városához utaztunk, ahol 800 éve, 1223-ban Szent Ferenc szerzetesársaival együtt egy barlangban, ökör, szamár és jászol mellett ünnepelte Jézus születését. Szent Ferenc meg akarta tapasztalni azt az egyszerűséget és szegénységet, amelyben az újszülött Krisztusnak része volt Betlehemben. Ebből a történetből ihletet merítve született meg az a pásztorjáték, amelyet plébániánk hittanosai karácsonykor előadtak.

Ezúton is köszönjük minden szereplőnek és közreműködőnek, hogy munkájukkal sok-sok embert segítettek abban, hogy a karácsony valóban Krisztus születésének ünnepe lehessen számukra.



2023.



Hírek, hirdetések, programok

A Magyar Szentek Plébánia év végi beszámolója a 2023. évről

Köszönöm azok munkáját, akik szentségeket szolgáltatók ki, akik szolgálnak a liturgián, akik imádkoznak a plébánia közösségért; Köszönöm Horváth József atya segítségét, aki a kápolnában misézik. Köszönöm a gondnok Füzesi János munkáját; köszönöm Némethné Edit sekrestyési szolgálatát a templomban, valamint Szilas Magdi néni sekrestyési szolgálatát a kápolnában; A templom takarításáért Kutas Nándornénak jár köszönet. Köszönöm a Mi Újság szerkesztését Gere Gyurinak és Editnek, akik egész évben elkészítették az újságot; köszönöm a ministránsok és felolvasók szolgálatát; köszönöm azok segítségét, akik húsvétkor, karácsonykor, a templombúcsún és egyéb alkalmakkor a templom előkészítésében vagy plébániai munkában segítenek; köszönöm Joubertné Krisztinának könyvelői munkáját; köszönöm a gitáros miséken való szolgálatát az ifjúságnak.

Az idén kántorkeresésben voltunk. Végül is Földényi Kinga személye mellett döntöttünk, akinek ezúton megköszönöm a templomi és kápolnai orgonálást.

Köszönöm a káplán atyának a lelkipásztori szolgálatát; a hitoktatóknak, ministránsoknak, a képviselő testületi tagoknak, hogy munkatársak voltak a plébániai feladatok ellátásában.

Köszönet az Imperatrix énekegyüttesnek és az Erdődy Kamarazenekarnak a templomi szolgálatát. Köszönjük a Fellegi házaspárnak a templomkert gondozását, és a Mészáros házaspárnak a leanderek ápolását.

Köszönetet az egyházi hozzájárulást rendszeresen befizetőknak és azoknak, akik külön felajánlásaikkal segítettek a mostani helyzetben egyházközségünket! Volt olyan hónap, amikor a gázért 1.440.000 Ft-ot kellett fizetni, az áramért pedig 967.000 Ft-ot. A templom és plébánia kiadásait ebből tudjuk fedezni!

130 család fizetett egyházi hozzájárulást ebben az évben (30-cal kevesebb, mint tavaly!) 7.105.000 Ft értékben. A tavalyihoz képest csökkent a befizetett összeg.

A jövedelemadó 1%-ának felajánlásából 423.935 Ft-tal támogatták a kedves hívek egyházközségünket, a Szent Tádé Alapítványon keresztül. Ez kb. 89.489 Ft-tal több a tavalyinál.

Köszönet az otthonaikban egyházunkért imádkozó és szenvedéseiket felajánló betegeknek, hogy anyagi és lelki támogatásukkal hozzájárultak közösségünk építéséhez.

Szentségkiszolgáltatás számokban 2023-ben:

Esküvő: 12 pár (14-gyel kevesebb, mint tavaly)

Keresztelő: 25 fő: 14 fiú és 11 lány (4-gyel kevesebb, mint tavaly)

Elsőáldozó: 11 gyermek (5-tel több, mint tavaly)

Bérmálkozó: 10 fő, (4-gyel kevesebb, mint tavaly)

Elhunyt: 64 fő: ebből 23 férfi és 41 nő (17-tel kevesebb, mint tavaly)

A halottak közül csak 14 fő részesült szentségekben (22%)

Köszönetet mondok mindenkinek, aki akár anyagilag, akár munkájával vagy imádságával segítette egyházközségünk életét, amit a jövőben is szeretnék kérni.

Isten fizesse meg mindenkinek mindazt, amit egyházközségünkért tett!

Écsy Gábor plébános